

1. ХАРАКТЕРИСТИКА КП «ЖИЛСЕРВІС» ТА ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ

В Україні комунальне підприємство — це самостійний суб'єкт господарювання, що діє на основі комунальної власності територіальної громади, створений органом місцевого самоврядування для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої та іншої господарської діяльності.

Правове забезпечення діяльності підприємств і організацій житлово-комунального господарства представлено, в першу чергу законами України, в яких закладені правові основи їх взаємовідносин як господарюючих суб'єктів із зовнішнім середовищем в ринкових умовах господарювання. До складу цих законів відносяться Конституція України; Житловий кодекс України, Цивільний кодекс України, Кодекс про адміністративні правопорушення, закони України: “Про місцеві державні адміністрації”; “Про місцеве самоврядування в Україні”, “Про оренду державного та комунального майна”; Укази Президента України; постанови Кабінету Міністрів України тощо.

Згідно Закону України “ Про житлово-комунальні послуги ” органи місцевого самоврядування нормативно регулюють у сфері житлово-комунальних послуг, де ці органи можуть утворювати, реорганізовувати та ліквідувати комунальні підприємства (заклади, установи). Також згідно ст.17 цього закону відносини органів місцевого самоврядування з підприємствами, установами та організаціями, що перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, будуються на засадах їх підпорядкованості, підзвітності та підконтрольності органам місцевого самоврядування.

До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у галузі житлово-комунального господарства належить встановлення порядку та здійснення контролю за використанням прибутків житлово-комунальних підприємств, а також заслуховування звітів про роботу їхніх керівників.

Комунальне підприємство діє на основі комунальної власності територіальної громади та на підставі статуту комунального підприємства.

Комунальне підприємство "Жилсервіс" - самостійний суб'єкт господарювання, створений рішенням сесії Северодонецької міської ради, на базі відокремленої частини комунальної власності територіальної громади м. Северодонецьк.

Підприємство є юридичною особою з моменту реєстрації, має уособлене майно, самостійний баланс, розрахунковий та інші рахунки в установах банку, круглу печатку, штамп та бланки зі своїм найменуванням, власний товарний знак, знак обслуговування та інші ознаки юридичної особи.

КП «Жилсервіс» може від свого імені здобувати майнові й особисті немайнові права і нести зобов'язання, виступати у якості позивача або відповідача у господарському, апеляційному чи третейському судах. У своїй діяльності воно керується Конституцією України, Господарським та Цивільним кодексами України, постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України, іншими законодавчими та нормативними актами, а також положеннями цього Статуту.

Метою створення та діяльності КП «Жилсервіс» є задоволення суспільних потреб у наданих підприємством послугах (роботах), спрямована на задоволення потреб міста, трудового колективу та всього населення України, а також одержання прибутку і реалізація на його основі інтересів засновника і трудового колективу КП «Жилсервіс».

За класифікацією видів економічної діяльності (КВЕД), діяльність КП «Жилсервіс» відноситься до коду 70.20.0 "Здача в оренду нерухомого майна".

КП «Жилсервіс» виконує функції житлово-експлуатаційних контор. Житлово-експлуатаційна контора (ЖЕК) — комунальна госпрозрахункова організація, що має свій розрахунковий рахунок у відділенні банку і статутний фонд у розмірах, визначених виконкомом місцевої міської чи районної Ради, користується правами юридичної особи.

Основними видами діяльності КП «Жилсервіс» є:

- Ремонт і експлуатація жилого фонду;
- Надання платних послуг населенню;
- Надання платних послуг населенню по оформленню реєстрації, виписки і видачі необхідних довідок цивільним та юридичним особам;
- Організація будівельних, ремонтно-будівельних, будівельно-монтажних, реставраційних, а також капітальний ремонт будівель.
- Здавання в оренду власного нерухомого майна;
- Будівництво будівель;
- Виробництво дерев'яних будівельних конструкцій та столярних виробів;
- Прибирання сміття, боротьба з забрудненням та подібні види діяльності;
- Функціонування автомобільного транспорту;
- Функціонально-транспортна інфраструктура;
- Надання транспортних послуг підприємствам та організаціям, фізичним особам;
- Координація діяльності структурних підрозділів підприємства будівельних і ремонтно-будівельних робіт. Окрім цього, основними напрямками діяльності підприємства є:

✓ роздрібна, дрібнооптова та оптова торгівля сировиною, матеріалами паливно-змащувальними матеріалами, продукцією виробничо-технічного призначення, товарами народного споживання, будівельними матеріалами, господарською продукцією та продуктами споживання;

✓ організація підприємств загального харчування, створення підсобних господарств, закупівля у населення, переробка, зберігання та реалізація сільськогосподарської продукції через підприємства торгівлі та власну торгівельну мережу;

✓ торгівельно-посередницька діяльність в здійсненні купівлі-продажу всіх видів продукції та товарів;

✓ здійснення всіх видів комісійної, консигнаційної торгівлі та товарообмінних (бартерних) операцій;

✓ здійснення міжнародних, міжміських та міських вантажно-пасажирських автоперевезень;

✓ надання населенню побутових послуг;

✓ послуги з управління будинком, спорудою або групою будинків (балансоутримання, укладання договорів на виконання послуг, контроль виконання умов договору тощо).

- Ведення єдиної бази даних споживачів житлово-комунальних послуг м. Северодонецька, а саме:

- нарахування житлово-комунальних платежів населенню м. Северодонецька;

- розрахунок сум типових платежів за житлово-комунальні послуги та облік фактично отриманих платежів до оплати за житлово-комунальні послуги;

- ведення особистих рахунків фізичних осіб;

- надання інформації виконавчому комітету Северодонецької міської

ради житлово-комунальним підприємствам та установам про стан розрахунків за газ, електроенергію, житлово-комунальні послуги для прийняття оперативних рішень;

- здійснення регулярного збору інформації у спеціалізованих служб про пільгові категорії громадян, міграції населення, про приватизацію житлового фонду, змінах ступеню його благоустрою з метою контролю за правильністю сум, які нараховуються в рахунок оплати за житлово-комунальні послуги;

- надання довідок споживачам про стан розрахунків та наявності заборгованості за житлово-комунальні послуги;

- надання довідок населенню про наявність заборгованості за спожиті житлово-комунальні послуги при оформленні субсидії, громадян підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів в його послугах роботі та продукції, отримання прибутку та реалізація на основі соціально-економічних інтересів підприємства та членів його трудового колективу.

Організаційна структура підприємства – це склад відділів, служб і підрозділів в апараті управління, системна їх організація, характер підпорядкованості та підзвітності один одному і вищому органу управління, а також набір координаційних і інформаційних зв'язків, порядок розподілу функцій управління по різних рівнях і підрозділам управлінської ієрархії.

Організаційна структура включає засоби розподілу різних видів діяльності між складовими структури та координації діяльності цих складових, що використовуються для досягнення цілей. В межах організаційної структури відбуваються усі управлінські процеси і функції, що забезпечують випуск продукції, в яких приймають участь менеджери всіх рівнів, категорій і професійної спеціалізації, та робітники.

Таким чином, організаційна структура підприємства (економічної

структури) складається з організаційної структури управління (суб'єкта управління) та господарської структури (об'єкта управління). [20]

Така організаційна структура існує і в комунальному підприємстві «Жилсервіс», яку можна побачити на рис.1.1.

Організаційну структуру КП «Жилсервіс» можна віднести до лінійно-функціональної структури.

Лінійно-функціональна (змішана) структура дає можливість організувати керування виробничими процесами за лінійною схемою (директор-начальник-майстер-робітник), а методичну допомогу, планування, оцінку, контроль - за допомогою функціональних відділів (виробничої, технологічної, конструкторської, планового, бухгалтерії й ін.). Ці функціональні відділи підготовляють необхідну інформацію й вирішують відповідні управлінські завдання лінійних керівників (начальників цехів, ділянок).

Управління КП «Жилсервіс» здійснюється згідно зі статутом на основі сполучення прав засновника по господарському використанню свого майна і участі в управлінні трудового колективу.

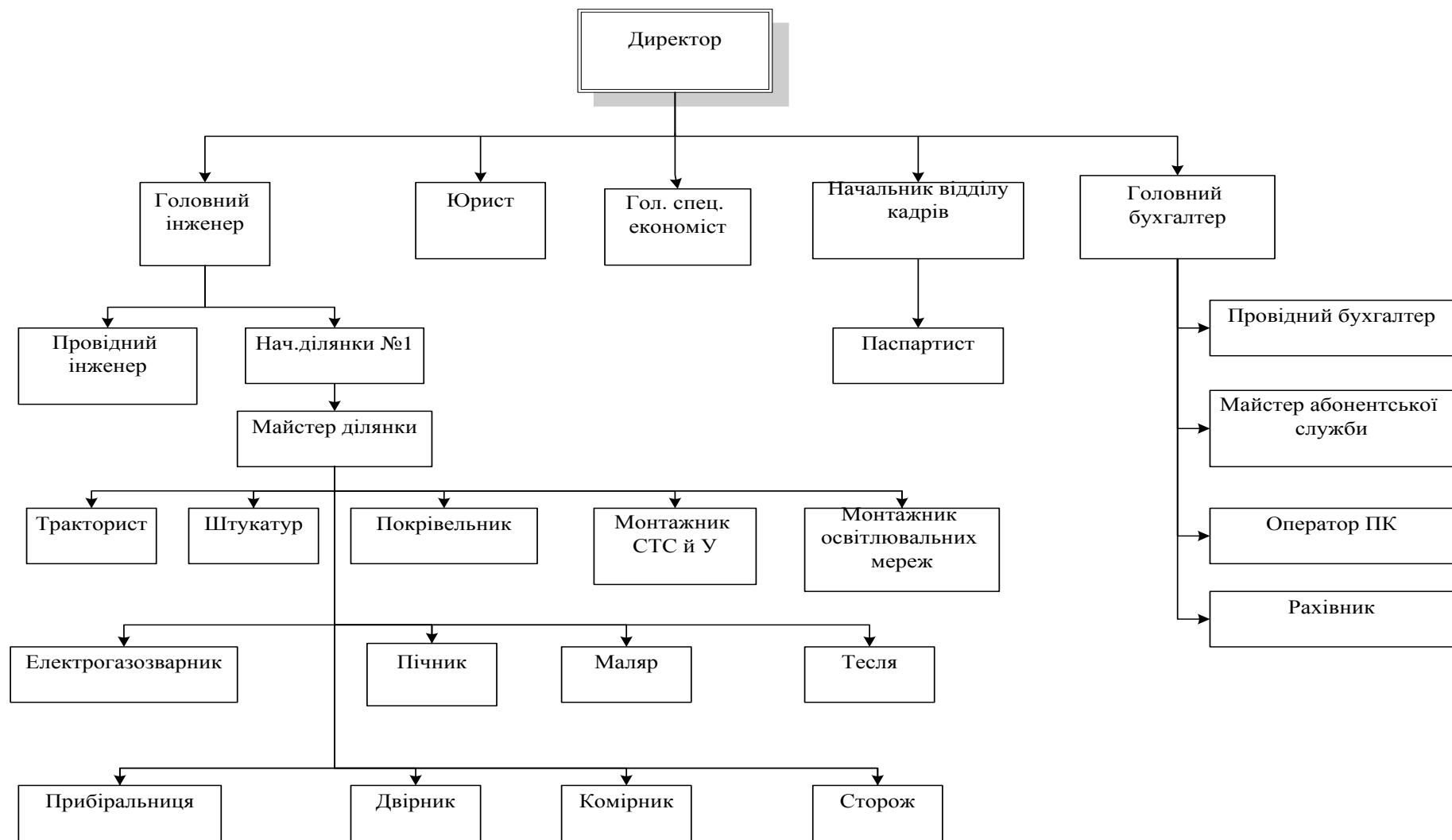

Рис.1.1 Організаційна структура КП «Жилсервіс»

2. АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ ПОСЛУГ КП «ЖИЛСЕРВІС»

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) являє собою цілий комплекс послуг, що формують середовище перебування людини, які служать для задоволення потреб.

Послуги житлово-комунального господарства являють собою види діяльності, роботу ЖКГ, у процесі виконання яких не створюється новий, що раніше не існував продукт, але змінюється якість уже наявного, створеного продукту. Ці блага, надані не у вигляді речей, а в виді стану функціонування житлово-комунального господарства.

Великий вплив на результати господарської діяльності роблять асортименти (номенклатура) і структура виробництва й реалізації продукції.

Своєчасне відновлення асортиментів продукції (послуг) з урахуванням зміни кон'юнктури ринку є одним з найважливіших індикаторів ділової активності підприємства і його конкурентноздатності.

КП «Жилсервіс» надає населенню житлово-комунальні послуги.

Житлово-комунальні послуги — це результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та перебування осіб у жилих і нежилых приміщеннях, будинках і спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил. [40]

Житлово-комунальні послуги поділяються за:

- функціональним призначенням;
- наявністю конкурентних засад;
- порядком затвердження цін/тарифів.

Вироблення та виконання житлово-комунальних послуг регламентуються стандартами, нормативами, нормами і правилами, які встановлюють комплекс якісних та кількісних показників і вимог, з урахуванням соціальних, економічних, природно-кліматичних та інших умов регіонів та населених пунктів.

Залежно від порядку затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні

послуги вони поділяються на три групи:

- перша група - житлово-комунальні послуги, ціни/тарифи на які затверджують спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади;
- друга група - житлово-комунальні послуги, ціни/тарифи на які затверджують органи місцевого самоврядування для надання на відповідній території;
- третя група - житлово-комунальні послуги, ціни/тарифи на які визначаються виключно за договором (домовленістю сторін).

Відповідно до статті 19 Закону «Про житлово-комунальні послуги» [11], учасниками відносин у сфері житлово-комунальних послуг є:

- власник житла;
- споживач послуг;
- виконавець послуг;
- виробник послуг.

Власник приміщення, будівлі, споруди - це фізична або юридична особа, якій належить право володіння, користування і розпорядження приміщенням, будівлею, спорудою, що зареєстровано у встановленому законом порядку.

Як правило, будь-який багатоквартирний будинок в цілому (неподільне і спільне майно - конструктивні елементи, обладнання, місця загального користування тощо) є спільною власністю всіх співвласників приміщень, тобто не територіальної громади міста, не об'єднання співвласників багатоквартирного будинку і не балансоутримувача в особі ЖЕКу.

Споживач - фізична або юридична особа, яка отримує або має намір отримувати житлово-комунальну послугу. Таким є як власник, так і наймач житла, а також всі, хто отримує ці послуги, проживаючи у конкретному приміщенні.

Виконавець - суб'єкт господарювання, предметом діяльності якого є надання житлово-комунальних послуг споживачеві і технічними засобами якого (мережі, арматура, засоби регулювання та обліку) безпосередньо

надаються такі послуги. [11]

Згідно з Порядком визначення виконавця житлово-комунальних послуг у житловому фонді, затвердженим наказом Держжитлокомунгоспу України від 25.04.2005 р. № 60 [21], виконавець послуг визначається органом місцевого самоврядування або власником житлового будинку (як правило, в будинках ЖБК - житлово-будівельних кооперативів та ОСББ - об'єднання співвласників багатоквартирного будинку).

Крім того, орган місцевого самоврядування, відповідно до статті 27 Закону «Про житлово-комунальні послуги», може затвердити перелік послуг, право на здійснення яких визначається на конкурсних засадах.

Виробник - суб'єкт господарювання, який виробляє або створює житлово-комунальні послуги. Виробник послуг може бути одночасно і їхнім виконавцем.

Згідно з законодавством України КП «Жилсервіс» має право надавати наступний асортимент послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій:

- прибирання прибудинкової території;
- обслуговування внутрішньобудинкових систем холодного водопостачання та водовідведення, центрального опалення;
- обслуговування димовентиляційних каналів;
- дератизація;
- поточний ремонт конструктивних елементів , інженерних систем і технічних пристроїв будинків та елементів зовнішнього благоустрою, розташованих на прибудинковій території;
- освітлення місць загального користування;
- посипання території проти ковзаючим матеріалом в осінньо-зимовий період .

Технічне обслуговування житлового фонду включає комплекс робіт з підтримки в справному стані елементів будинків, заданих параметрів і режимів роботи їхніх конструкцій і технічних пристроїв. Система технічного

обслуговування (змісту і поточного ремонту) житлового фонду забезпечує нормальне функціонування будинків і інженерних систем протягом установленого терміну служби будинку з використанням у необхідних обсягах матеріальних і фінансових ресурсів.

Технічне обслуговування включає роботи з контролю за станом, підтримці в справності, працездатності, налагодженні і регулюванню інженерних систем т.п. Контроль за технічним станом здійснюється шляхом проведення планових і позапланових оглядів.

Поточний ремонт будинку містить у собі комплекс будівельних і організаційно-технічних заходів з метою усунення несправностей (відновлення працездатності) елементів будинку і підтримки експлуатаційних показників.

Роботами, що відносяться до поточного ремонту, можуть бути, наприклад, закладення і розшивка швів, тріщин, відновлення облицювання фундаментних стін; закладення тріщин, розшивка швів, відновлення облицювання і перекладка окремих ділянок цегельних стін; зміна віконних і дверних приладів; заміна окремих ділянок покриття підлог; регулювання і налагодження систем центрального опалення ін. Періодичність поточного ремонту приймається в межах трьох-п'яти років з урахуванням групи капітальності будинків, фізичного зносу і місцевих умов.[15]

Обсяг витрат на поточний ремонт і експлуатацію щорічно росте. Це зв'язано в основному з ростом вартості матеріалів. Обсяг же послуг у натуральних показниках значно скорочується. В даний час практично не виробляється планово-попереджувальний поточний ремонт.

Весь обсяг виробленого у КП «Жилсервіс» поточного ремонту можна охарактеризувати як аварійно-заявочний. Проведемо аналіз асортименту послуг на прикладі послуг по обслуговуванню житлових будинків з повним складом інженерного устаткування, які надає комунальне підприємство «Жилсервіс» населенню, та які включені до складу послуг квартирної плати у табл. 2.1.

Розглядаючи табл. 2.1, можна зробити такі висновки: що більшу питому вагу у складі всього асортименту послуг, які надаються населенню та входять у вартість квартирної плати складають витрати на обслуговування внутрішньобудинкових систем холодного водопостачання та водовідведення – 28,0%, витрати на прибирання прибудинкової території – 24,1%, витрати на поточний ремонт конструктивних елементів, інженерних систем і технічних пристроїв будинків та елементів зовнішнього благоустрою – 22,8%, та витрати на обслуговування внутрішньобудинкових систем центрального опалення - 14,6%, це означає, що ці послуги потребують більших затрат ніж на інші послуги.

Таблиця 2.1

Аналіз асортименту послуг КП «Жилсервіс»

№ з/п	Показники	Сума послуг на 1 м ² , грн.	Питома вага, %
1	Витрати на прибирання прибудинкової території	0,172	24,1
2	Витрати на обслуговування внутрішньобудинкових систем холодного водопостачання та водовідведення	0,200	28,0
3	Витрати на обслуговування внутрішньобудинкових систем центрального опалення	0,104	14,6
4	Витрати на дератизацію	0,005	0,7
5	Витрати на обслуговування димовентиляційних каналів	0,025	3,5
6	Витрати на поточний ремонт конструктивних елементів, інженерних систем і технічних пристроїв будинків та елементів зовнішнього благоустрою	0,163	22,8
7	Витрати на посипання території проти ковзаючим матеріалом в осінньо-зимовий період	0,001	0,1
8	Витрати на висвітлення місць загального користування	0,044	6,2
	Разом:	0,714	100

3. ОСНОВНІ ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Нині роль техніко-економічного аналізу зросла, бо основні показники, що характеризують ефективність заходів для впровадження нової техніки, технології, організації виробництва, підприємства розраховують і планують самостійно. Звідси й впливає потреба в ретельному аналізі та обґрунтуванні техніко-економічних показників.

Для об'єктивної й оперативної оцінки роботи підприємства виробляється угруповання показників виробничо-господарської діяльності, на основі яких проводиться аналіз що допомагає виявляти слабкі місця, що вимагають детального розгляду для підвищення віддачі з кожної одиниці трудових, матеріальних, і фінансових ресурсів.

Для аналізу основних техніко-економічних показників діяльності КП «Жилсервіс» складається таблиця 3.1.

Таблиця 3.1

Оцінка динаміки змін основних техніко-економічних показників

КП «Жилсервіс»

Показники	Од.в им.	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Відхилення (+; -)	
					2015р. / 2014р.	2016р./ 2015р.
1	2	3	4	5	6	7
1.Обсяг реалізованих послуг (виручка)	тис. грн.	581,1	732,2	844,5	+151,1	+121,3
2.Середньооблікова кількість штатних працівників	люд.	36	36	26	-	-10
3.Відпрацьовано всього, год	год.	48368	62524	44158	+14156	-18366
4.Не відпрацьовано годин: У т.ч.		10342	10422	5381	+70	-5041
- щорічні відпустки		4184	3642	2439	-542	-1203
- тимчасова непрацездатність		3523	4539	2062	+1016	-2477
- відпустки без	год.	2645	2241	689	-404	-1552

збереження заробітної плати за згодою сторін						
5.Фонд оплати праці	тис. грн.	455,3	551,3	547,0	+96	-4,3
6.Операційні витрати з реалізованих послуг	тис. грн.	916,2	1121,4	997,2	+205,2	-124,2
7.Операційні витрати на 1 грн. реалізованих послуг	грн.	1,58	1,53	1,18	-0,05	-0,35
8.Середньрічна вартість основних засобів	тис. грн.	78657,5	123204,9	147474,2	+44547,4	+24269,3
9.Середньомісячна заробітна плата	грн.	947,9	1345,5	1930,8	+397,6	+585,3
10.Власний капітал У т.ч.:		44669,8	67139,8	66830,7	+22470	-309,1
- статутний капітал		155,1				
- додатковий капітал		44588,5	137,9	137,9	-17,2	-
- нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	тис. грн.	-73,8	67416,7	67124,5	+22828,2	-292,2
Чистий прибуток (+), збиток (-)	тис. грн.	-208,4	-341,0	-16,9	-132,6	+324,1

На підставі розрахованих величин (табл. 3.1), можна зробити наступні висновки:

- проаналізував обсяги реалізованих послуг, можна побачити, що з кожним роком обсяги реалізованих послуг населенню КП «Жилсервіс» зростали, у 2015 році у порівнянні з 2014 роком обсяг реалізації послуг зріс на 151,1 тис.грн., а в 2016 році у порівнянні з 2015 роком – зростання відбулося на 121,3 тис.грн.. Це сталося в основному за рахунок збільшення наданих послуг населенню, які не включені у вартість квартирної плати, наприклад послуги автотранспорту (спеціалізований автомобіль – автовишка, трактор, екскаватор) та т.п.;

- показник середньооблікової чисельності штатних працівників у 2016 році у порівнянні з 2015 зменшився аж на 10 чоловік. Це відбулося через скорочення насамперед фонду оплати праці, через несприятливі (кризові) явища;

- за 2015 році у порівнянні з 2014 років зміна суми фонду оплати праці

в більшу сторону здійснилася за рахунок збільшення мінімальної заробітної плати, а зменшення у 2016 році у порівнянні з 2015 роком – відбулося через скорочення трудових кадрів;

- сума операційних витрат зросла у 2015 р. у порівнянні з 2014р. на 205,2 тис.грн., за рахунок підвищення розміру заробітної плати та відповідно збільшення відрахувань у фонди соціального страхування, а також за рахунок збільшення цін на матеріали . Але у 2016 р. в порівнянні з 2015 р. сума операційних витрат зменшилась на 124,2 тис.грн. через зменшення кількості працівників та відповідно зменшення відрахувань у фонди соціального страхування;

- Розрахунок середньорічної вартості основних засобів:

за 2014 рік = $(58891,7 + 98423,3) / 2 = 78657,5$ тис.грн. ;

за 2015 рік = $(98423,3 + 147986,6) / 2 = 123204,95$ тис.грн.;

за 2016 рік = $(147986,6 + 146961,8) / 2 = 147474,2$ тис.грн..

Зміна суми середньорічної вартості основних засобів в більшу сторону на протязі трьох аналізованих років здійснилася за рахунок збільшення в основному за рахунок індексації вартості основних засобів.

- до складу додаткового капіталу КП «Жилсервіс» входять суми активів, переданих у власність комунального підприємства безоплатно з бюджету міста переданих Сєверодонецьким виконкомом.

- як результат діяльності КП «Жилсервіс» є у 2015 р. збитки у сумі 341 тис.грн., у 2014 р. збитки – 208,4 тис.грн. – відбулося збільшення збитків аж на 132,6 тис.грн., а у 2016 р. в порівнянні з 2015 р. сума збільшилась на 324,1 тис.грн., але однак це всеж вказує на недолік надходжень у порівнянні з витратами за звітний період.

4. АНАЛІЗ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Робота з кадрами відноситься до ключових моментів діяльності будь-якого підприємства як елемента економіки держави. Сучасний етап

політичного і економічного розвитку не може обійтися без енергійних, творчо мислячих керівників, що вміють аналізувати ситуацію, чітко формувати цілі та виявляти альтернативи, володіти методами їх об'єктивної оцінки, брати на себе відповідальність в складних ситуаціях.

Особлива увага приділяється використанню людського фактору, підвищенню якості і творчої віддачі інтелектуального, кадрового потенціалу, покращенню підготовки і використання спеціалістів.

Кадрова політика – це сукупність соціально-правових, організаційно-економічних і психологічних заходів в держави з формування. Використання і відтворення трудового (кадрового) потенціалу.

Кадрова політика має за головну мету забезпечення сьогодні та у майбутньому кожної посади і робочого місця персоналом належної кваліфікації.

Основне завдання кадрової політики є:

- своєчасне забезпечення підприємства (організації) персоналом необхідної якості й у достатній кількості;
- забезпечення умов реалізації передбачених трудовим законодавством прав і обов'язків громадян;
- раціональне використання трудового потенціалу;
- формування і підтримання ефективної роботи трудових колективів;

Основні різновиди кадрової політики:

- політика добору кадрів;
- політика профнавчання;
- політика оплати праці;
- політика формування кадрових процедур;
- політика соціальних відносин.

Кадровою політикою традиційно вважають систему правил і норм, що приводять людські ресурси організації у відповідність до стратегії компанії. Тому методи роботи з персоналом підприємство використовує згідно з обраною концепцією бізнесу.

Метою кадрової політики є забезпечення збалансованості процесів поновлення та збереження кількісного та якісного складу кадрів. Безумовно, що основними факторами впливу на кадрову політику фірми є стан зовнішнього середовища та ситуація на ринках послуг і праці.

Кадрова політика підприємства багато у чому залежить від організаційної культури.

Кадрове планування на підприємстві має такі розділи:

- планування потреб в персоналі;
- планування підвищення кваліфікації;
- планування кар'єри;
- планування використання працівників;
- планування втрат працівників (вихід на пенсію, вступ до навчальних закладів, до збройних сил і таке інше);
- планування витрат на реалізацію всього комплексу кадрових завдань.

Кадрова робота – це передусім робота по підборі, розстановці, вихованню та навчанню кадрів. У комунальному підприємстві "Жилсервіс" кадрова служба покладена на начальника кадрової служби, який підпорядкований безпосередньо начальнику. Керуючись ринковими принципами підбору та розстановки кадрів він організовує роботу по забезпеченню комунального підприємства кадрами робітників, інженерно-технічних працівників та службовців необхідних спеціальностей і кваліфікацій. [33, 38]

В основі організації кадрової роботи лежить плановість, науковість і комплексність. Однією із важливих задач кадрової роботи на комунальному підприємстві «Жилсервіс» є формування стабільного трудового колективу, здатного в умовах повного господарського розрахунку, самофінансування, на началах самоуправління досягати великих кінцевих результатів. Ця робота направлена на забезпечення відповідності кадрів зростаючим вимогам сучасного ринку послуг, розвиток у працівників відповідальності за

вирішення задач підприємства, виховання кадрів на кращих трудових традиціях, а також на підвищення зацікавленості робітників в найбільшій продуктивності праці. Кадрова робота на підприємстві на даний момент, направлена на досягнення такого стану, при якому б кожен працівник дорожив би своїм робочим місцем.

На основі звіту З-ПВ «Звіт про використання робочого часу» зробимо аналіз використання фонду робочого часу у табл. 4.1.

Таблиця 4.1

Аналіз використання фонду робочого часу

Показники	Од.вим.	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Відхилення (+; -)	
					2015р. / 2014р.	2016р. / 2015р.
1	2	3	4	5	6	7
Календарна кількість днів	днів	366	365	365	-1	-
у т. ч. святкові та вихідні	днів	114	114	114	-	-
Норма тривалості робочого часу на одну людину	годин	2011	2004	1996	-7	-8
Середньооблікова чисельність штатних робітників	люд.	36	36	26	-	-10
Відпрацьовано робочого часу, всього	годин	48368	62524	44158	+14156	-18366
Середня тривалість робочого часу однієї людини	годин	1343	2084	1840	+741	-244
Невідпрацьовано робочого часу, всього	годин	10352	10422	5381	+70	-5041
у т.ч. - щорічні відпустки	годин	4184	3642	2439	-542	-1203
- тимчасова непрацездатність	годин	3523	4539	2062	+1016	-2477
- відпустки без збереження заробітної плати за згодою сторін	годин	2645	2241	689	-404	-1552
Переведення з економічних причин на неповний робочий час	годин	-	-	191	-	191

В результаті аналізу використання робочого часу можна зробити

наступні висновки:

- у 2015 році у порівнянні з 2014 роком було відпрацьовано у КП «Жилсервіс» на 14156 годин більше, звідси й середня тривалість робочого часу одного працівника збільшилася на 741 годин, це сталося за рахунок, того що збільшилося невідпрацьованого часу за рахунок тимчасової непрацездатності на 1016 годин.

А у 2016 році у порівнянні з 2015 роком навпаки було відпрацьовано на 18366 годин менше, тому середня тривалість робочого часу одного працівника зменшилася на 244 годин, це сталося за рахунок, того, що працівники більш активно брали відпустки без збереження заробітної плати за згодою сторін на 1552 годин та здійснилося зменшення невідпрацьованого часу за рахунок тимчасової непрацездатності на 2477 годин.

Згідно штатного розпису в КП «Жилсервіс» повинно працювати 58 робітників, та фактично працює 26, отже комунальне підприємство має 32 вакансії.

Проаналізуємо структуру невідпрацьованого робочого часу у табл. 4.2.

Таблиця 4.2.

Аналіз структури невідпрацьованого робочого часу

Показники	Од.в им.	2014 рік		2015 рік		2016 рік		Відхилення (+; -), в %	
		сума	%	сума	%	сума	%	2015 р. /201 4р.	2016р ./ 2015р .
Невідпрацьовано робочого часу, всього	год.	10352	100	10422	100	5381	100	-	-
у т.ч. - щорічні відпустки	год.	4184	40,4	3642	34,9	2439	45,33	-5,5	+10,4 3
- тимчасова непрацездатність	год.	3523	34,0	4539	43,6	2062	38,32	+9,6	-5,28
- відпустки без збереження заробітної плати за згодою сторін	год.	2645	25,6	2241	21,5	689	12,80	-4,1	-8,7
- переведення з економічних причин на неповний робочий час	год.	-	-	-	-	191	3,55	-	+3,55

Аналіз структури невідпрацьованого робочого часу показав, що вагому частку, за весь аналізуючий період, складають щорічні відпустки у загальній кількості невідпрацьованого часу, а саме у 2014 р. – 40,4%, у 2015 р. – 34,9%, у 2016 р. – 45,3%, значні зміни пройшли у 2016 році у порівнянні з 2015 роком, а саме питома вага щорічних відпусток збільшилася на 10,43 %. Також вагому частку, за весь аналізуючий період, складають тимчасова непрацездатність, а саме у 2014 р. – 34,0%, у 2015 р. – 43,6%, у 2016 р. – 38,3%, значні зміни пройшли у 2015 році у порівнянні з 2014 роком, а саме питома вага тимчасової непрацездатності збільшилася на 9,6 %.

Розрахуємо ефективність використання кадрів за наступними показниками по формулам (4.1), (4.2), (4.3):

Коефіцієнт обороту з приймання персоналу:

$$K_{np} = \frac{\text{Кількість}_{\text{прийнятого на роботу персоналу}}}{\text{Середньообікова чисельність персоналу}} \quad (4.1)$$

$$K_{np} 2014 = 21 / 36 = 0,58$$

$$K_{np} 2015 = 19 / 36 = 0,53$$

$$K_{np} 2016 = 20 / 26 = 0,77$$

Коефіцієнт обороту з вибуття:

$$K_{np} = \frac{\text{Кількість працівників, що звільнились}}{\text{Середньообікова чисельність персоналу}} \quad (4.2)$$

$$K_{np} 2014 = 17 / 36 = 0,47$$

$$K_{np} 2015 = 25 / 36 = 0,69$$

$$K_{np} 2016 = 33 / 26 = 1,32$$

Коефіцієнт плинності кадрів:

$$K_{\text{пк}} = \frac{\text{Кількість}_{\text{працівників, яких}_{\text{звільнено}_{\text{за}_{\text{власним}_{\text{бажанням}_{\text{і}}}_{\text{за}_{\text{порушення}_{\text{трудової}_{\text{дисципліни}}}}}}}{\text{Середньооббікова}_{\text{чисельність}_{\text{персоналу}}} \quad (4.3)$$

$$K_{\text{пк}} 2014 = 17 / 36 = 0,47$$

$$K_{\text{пк}} 2015 = 25 / 36 = 0,69$$

$$K_{\text{пк}} 2016 = 33 / 26 = 1,32$$

Проаналізуємо розраховані показники ефективності використання кадрів у табл. 4.3.

Таблиця 4.3

Аналіз ефективності використання персоналу КП «Жилсервіс»

Показники	Од.ви м.	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Відхилення (+; -)	
					2015р. / 2014р.	2016р./ 2015р.
Коефіцієнт приймання	-	0,58	0,53	0,77	-0,05	0,24
Коефіцієнт вибуття	-	0,47	0,69	1,32	+0,22	+0,63
Коефіцієнт плинності	-	0,47	0,69	1,32	+0,22	+0,63

Якщо проаналізувати вище розраховані показники, можна зробити висновок, що ситуація в КП «Жилсервіс» з кадрами складається дуже погано, тому що на протязі трьох аналізуючих років коефіцієнти приймання, вибуття та плинності має тенденцію до збільшення, особливо у 2016 року у порівнянні з 2015 р. коефіцієнти вибуття та плинності збільшився на 0,63, але саме тому що щорічно з КП «Жилсервіс» звільняється від 17 до 33 спеціалістів, що негативно впливає на діяльність підприємства.

5. АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ТА ОБОРОТНИХ ФОНДІВ ПІДПРИЄМСТВА

Виробничо-господарська діяльність та фінансовий стан підприємства

багато в чому залежать від забезпеченості основними виробничими фондами та їх використання.

Основні фонди підприємства – це засоби праці які мають вартість, функціонують у виробничому процесі тривалий час, не змінюючи при цьому своїх форм і розмірів, а свою вартість переносять на вартість готової продукції поступово, шляхом амортизаційних відрахувань.

Специфіка виробництва в комунальному господарстві обумовлює високу фондомісткість цієї галузі. Із загальної вартості основних та оборотних фондів частка перших складає майже 98%.

В залежності від функцій, що виконують засоби праці у виробничому процесі, вони класифікуються за виробничим призначенням на такі групи:

- 1) будівлі;
- 2) споруди;
- 3) передавальні пристрої;
- 4) машини і обладнання;
- 5) транспортні засоби;
- 6) інструмент;
- 7) виробничий інвентар;
- 8) господарський інвентар.

Облік основних фондів здійснюється в натуральній і вартісній формі.

Переважну більшість основних фондів житлових організацій являють собою не засоби виробництва, а об'єкти споживання, що поряд з відсутністю готової продукції обумовлює специфіку їх амортизації та відтворення. Норми амортизаційних відрахувань на відтворення призначені тільки для виявлення зносу житлових будівель.[38]

Основні фонди в комунальному господарстві крім виробничих включають фонди зовнішнього благоустрою (тротуари, дорожні знаки та ін.). По основних виробничих фондах амортизація нараховується за затвердженими нормами згідно з діючим Положенням; по основних фондах зовнішнього благоустрою амортизація не нараховується.

Відтворення основних фондів в комунальному господарстві здійснюється шляхом державних капітальних вкладень. Характерно, що основним джерелом фінансування капітальних вкладень є кошти бюджетів. За рахунок бюджетних асигнувань ведеться нове будівництво споруд зовнішнього благоустрою міст та селищ, розсадників та ін., а також їх капітальний ремонт. [28]

Таблиця 5.1

Аналіз структури основних засобів

Показники	2014 рік		2015 рік		2016 рік		Відхилення (+; -), в %	
	Сума, тис.грн	%	Сума, тис.грн	%	Сума, тис.грн	%	2015р	2016р.
							/	/
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Будинки, споруди та передавальні пристрої	98185,3	99,76	147749,1	99,83	146726,9	99,84	+0,07	+0,01
Машини та обладнання	196,1	0,20	194,9	0,13	192,6	0,13	-0,17	-
Транспортні засоби	34,6	0,03	34,6	0,03	34,6	0,02	-	-0,01
Інструменти, прилади, інвентар	7,9	0,01	8,0	0,01	7,7	0,01	-	-
Разом:	98423,3	100,0	147986,6	100	146961,8	100,0	-	-

На основі аналізу структури основних засобів у табл. 5.1 можна побачити, що основну частку всіх основних засобів в КП «Жилсервіс» займають основні засоби із групи будинки, споруди та передавальні пристрої, що складає у 2014 році – 99,76 %, у 2015 році – 99,83 % та у 2016 році – 99,84 %, що говорить про тенденції до збільшення цієї групи протягом трьох аналізованих років. У 2015 році у порівнянні з 2014 роком питома вага основних засобів з групи будинки, споруди та передавальні пристрої незначно збільшилися на 0,07 % , а в 2016 р. в порівнянні з 2015 р. – на 0,01 % , що характеризує позитивну тенденцію.

Основна маса основних фондів КП «Жилсервіс» складають житлові будівлі (табл.5.1). Житловим будинком є будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами і призначена для постійного у ній проживання[34].

Таким чином, житлові будинки та їх частини є невиробничими фондами, а виробничими приміщеннями, які використовуються для виробничих потреб, є спеціально призначені будинки та споруди, тобто виробниче використання зумовлює переведення житлових будинків у спеціально призначені, тобто нежитлові. Наприклад на початок 2014 року вартість житлових будівель склала 58652,5 тис.грн., а на кінець 2016 року вартість житлових будівель склала вже 146428,3 тис.грн. , збільшення вартості житлових будівель здійснилося за результатами інвентаризації житлового фонду .

Безперервний процес виробництва вимагає постійного відтворення фізично спрацьованих і технічно застарілих основних фондів. Необхідною умовою відновлення засобів праці у натурі є їх відшкодування у вартісній формі, яке здійснюється через амортизацію. Амортизація основних фондів — це процес перенесення авансової раніше вартості усіх видів засобів праці на вартість наданих послуг з метою її повного відшкодування.[36]

Згідно табл. 5.2 на даному комунальному підприємстві у 2015 році у порівнянні з 2014 р. було нараховано амортизації на основні засоби більше на 2440,8 тис.грн., а у 2016 р. у порівнянні з 2015 р. на 26268,8 тис.грн. менше (за рахунок зменшення надходження основних засобів).

Вибуття основних засобів, зокрема житлові будинки, здійснюється за рахунок приватизації у власність квартиронаймачів [9], вибуття інших основних засобів не здійснюється , тобто їх не списують, а переоцінюють і далі використовують за призначенням.

Таблиця 5.2

Аналіз руху основних засобів та динаміка нарахування амортизації

Показники	Од. вим.	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Відхилення (+; -)	
					2015р. / 2014р.	2016р./ 2015р.
1	2	3	4	5	6	7
Наявність основ. фондів на почат. року, у т.ч. житл. будівель	тис.г					
	рн.	58891,7	98423,3	147986,6	+39531,6	+49563,3
	тис.г	58652,5	98185,3	146886,4	+39532,8	+48701,1
Надійшло основних засобів, у т.ч. житлових будівель	тис.г					
	рн.	39532,8	49565,6	1,5	+10032,8	-49564,1
	тис.г	39532,8	49563,8	-	+10031	-49563,8
Вибуло основних засобів, у т.ч. житлових будівель	тис.г					
	рн.	1,2	2,3	1026,3	+1,1	+1024
	тис.г	-	-	458,1	-	+458,1
Наявність на кінець року, у т.ч. житлових будівель	тис.г					
	рн.	98423,3	147986,6	146961,8	+49563,3	-1024,8
	тис.г	98185,3	147749,1	146428,3	+49563,8	-1320,8
Нарахована амортизація, на основні засоби	тис.г					
	рн.	24430,4	26871,2	602,4	+2440,8	-26268,8
	тис.г	24345,2	25115,4	560,1	+770,2	-24555,3
Вартість основних засобів на які повністю нараховано амортизацію,	тис.г					
	рн.	68225,1	184167,8	186333,1	+115942,7	+2165,3
	тис.г	-	-	-	-	-
у т.ч. житлових будівель	рн.	-	-	-	-	-
	тис.г	68225,1	184167,8	186333,1	+115942,7	+2165,3
	рн.	-	-	-	-	-

Найбільш загальним показником, який характеризує ефективність використання основних засобів, є фондівіддача, яка розраховується по формулі (5.1):

$$\Phi_{\text{в}} = \text{Вп} / \Phi_{\text{к}} \text{ (5.1),}$$

де $\Phi_{\text{в}}$ - фондівіддача основних засобів;

Вп - вартість виробленої продукції за звітний період;

$\Phi_{\text{к}}$ - балансова вартість основних засобів на кінець звітного періоду.

2014 р. - $\Phi_{\text{в}} = \text{Вп} / \Phi_{\text{к}} = 581,1 \text{ тис.грн.} / 98423,3 \text{ тис.грн.} = 0,006 \text{ грн. на}$
1 грн. основних засобів;

2015р. - $\Phi_{\text{в}} = \text{Вп} / \Phi_{\text{к}} = 732,2 \text{ тис.грн.} / 147986,6 \text{ тис.грн.} = 0,005 \text{ грн. на}$
1 грн. основних засобів;

2016 р. - $\Phi_{\text{в}} = \text{Вп} / \Phi_{\text{к}} = 844,5 \text{ тис.грн.} / 146961,8 \text{ тис.грн.} = 0,006 \text{ грн.}$
на 1 грн. основних засобів.

За всі три роки показник фондівіддачі залишається стабільним, лише змінюється на 0,001.

Для забезпечення безперервного процесу виробництва, реалізації послуг комунальні підприємства наділяються оборотними коштами. Їх склад та структура мають свою специфіку.

Оборотні активи - грошові кошти та їх еквіваленти, що не обмежені у використанні, а також інші активи, призначені для реалізації чи споживання протягом операційного циклу чи протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Одним з критеріїв ефективності використання оборотних коштів є величина оборотних коштів, яка залежить від:

- оборотності поточних активів (швидкість обороту окремих елементів поточних активів);

- структури оборотних коштів (яка частина поточних активів фінансується за рахунок власних коштів і яким чином ресурси розподілені в операційному циклі).

У більшості комунальних підприємств відсутні такі елементи

оборотних коштів, як сировина та основні матеріали, незавершене виробництво, готова продукція, це також характерно для комунального підприємства «Жилсервіс».

Оборотні засоби комунального підприємства «Жилсервіс» відрізняються від оборотних засобів промислових підприємств за кругообігом, складом та структурою. КП «Жилсервіс» не виготовляє продукції у вигляді готових виробів, але оплачується та споживається процес виробництва. Відсутність у кругообігу готових виробів визначає коротший строк обороту коштів. У зв'язку з цим період обігу, тобто час, протягом якого оборотні засоби перебувають у сфері обігу, суттєво скорочується.

Аналіз використання оборотних коштів можна прослідити у табл.5.3.

Таблиця 5.3

Аналіз використання оборотних коштів

Показники	Од.вим.	2014 рік	2015 рік	2016 рік	Відхилення (+; -)	
					2015р. / 2014р.	2016р./ 2015р.
1	2	3	4	5	6	7
Залишки виробничих запасів на кінець звітнього року	тис.грн.	28,5	38,1	25,0	+9,6	-13,1
Залишки грошових коштів в національній валюті на кінець звітнього року	тис.грн.	8,1	13,6	6,7	+5,5	-6,9
Дебіторська заборгованість	тис.грн.	413,7	488,4	761,1	+74,7	+272,7
Інші оборотні активи	тис.грн.	2,4	-	-	-2,4	-
Разом оборотні кошти	тис.грн.	452,7	526,5	792,8	+73,8	+266,3
Активи підприємства	тис.грн.	45050,6	67816,5	67660,4	+22765,9	-156,1
Обсяг реалізованих послуг	тис.грн.	581,1	732,2	844,5	+151,1	-112,3
Коефіцієнт реальної вартості оборот.коштів	-	0,010	0,008	0,012	-0,002	0,004
Коефіцієнт обертання оборотних коштів	-	20,4	19,2	33,78	-1,2	+14,58
Коефіцієнт завантаження оборотних коштів	-	0,05	0,05	0,30	-	+0,25

У складі оборотних коштів значне місце посідають розрахункові статті,

що обумовлено характером відносин житлових організацій з квартиронаймачами.

До показників, що характеризують стан оборотних коштів, можна віднести коефіцієнт реальної вартості оборотних коштів у майні підприємства (Крв), який визначається у формулі (5.2). Цей показник визначається як відношення вартості оборотних коштів до вартості майна підприємства:

$$K_{рв} = \Phi_{н}/M \text{ (5.2),}$$

де $\Phi_{н}$ - фактична наявність (вартість оборотних коштів, грн.);

M - вартість майна підприємства, грн.

Коефіцієнт реальної вартості оборотних коштів показує, яку частку у майні підприємства вони займають [19]:

$$2014 \text{ р. } K_{рв} = 452,7 \text{ тис.грн.} / 45050,6 \text{ тис.грн.} = 0,010;$$

$$2015 \text{ р. } K_{рв} = 526,5 \text{ тис.грн.} / 67816,5 \text{ тис.грн.} = 0,008;$$

$$2016 \text{ р. } K_{рв} = 792,8 \text{ тис.грн.} / 67660,4 \text{ тис.грн.} = 0,012.$$

Аналізуючи коефіцієнт реальної вартості оборотних коштів у майні підприємства ми спостерігаємо падіння величини коефіцієнта у 2015 р. на 0,002 та зростання коефіцієнта у 2016 р. на 0,004.

Для характеристики ефективності використання оборотних коштів на підприємствах використовуються різноманітні показники, найважливішим з яких є коефіцієнт обертання оборотних коштів. Він обчислюється у формулі (5.3).

Цей показник характеризує кількість оборотів оборотних коштів за період, що аналізується. Що більше оборотів здійснюють оборотні кошти, то ліпше вони використовуються.

$$K_{о} = P/C \text{ (5.3)}$$

де $K_{о}$ – коефіцієнт обертання оборотних коштів;

C - залишки нормованих оборотних коштів, грн.;

P - обсяг реалізованої продукції, грн.

Залежно від способу визначення потреби оборотні кошти поділяються на нормовані та ненормовані. До нормованих входять ті, щодо яких установлюються нормативи запасів: виробничі запаси, незавершене виробництво, витрати майбутніх періодів та запаси готової продукції. Інші оборотні кошти належать до ненормованих.

Розрахунок коефіцієнта обертання оборотних коштів в КП «Жилсервіс» (див. формулу (5.3)):

$$2014 \text{ р. } K_o = 581,1 / 28,5 = 20,4;$$

$$2015 \text{ р. } K_o = 732,2 / 38,1 = 19,2;$$

$$2016 \text{ р. } K_o = 844,5 / 25,0 = 33,78 .$$

Позитивним є показники коефіцієнта обертання у 2014 р. та 2016 р., негативний показник - у 2015 р. Чим менше залишається залишків оборотних коштів на підприємстві, тим більше вони беруть участь в виробничому циклі, який направлений на отримання прибутку.

Коефіцієнт завантаження оборотних коштів є оберненим до коефіцієнта обертання показником і визначається за формулою (5.4):

$$K_z = C/P \text{ (5.4),}$$

де K_z – коефіцієнт обертання оборотних коштів;

C - залишки нормованих оборотних коштів, грн.;

P - обсяг реалізованої продукції, грн.

Він характеризує участь оборотних коштів у кожній гривні реалізованої продукції. Що менше оборотних коштів припадає на 1 грн. обороту, то ліпше вони використовуються.

Розрахуємо коефіцієнт завантаження оборотних коштів по формулі (5.4):

$$2014 \text{ р. } K_z = 28,5 / 581,1 = 0,05 ;$$

$$2015 \text{ р. } K_z = 38,1 / 732,2 = 0,05 ;$$

2016 р. $K_3 = 25,0 / 844,5 = 0,30$.

Позитивним є показники коефіцієнта завантаження оборотних коштів у 2014 р. та 2015 р. відповідно 0,05 грн. на 1 грн. обороту, менш позитивний - у 2016 р. – 0,30.

6. Аналіз впливу дебіторської заборгованості на фінансову стійкість

КП «Жилсервіс» є виконавцем, який безпосередньо, у встановленому законодавством порядку, надає споживачам житлово-комунальні послуги (централізованого холодного (гарячого) водопостачання, водовідведення та тепlopостачання (центрального опалення).

Фінансовий стан підприємства визначається сукупністю показників, що відображають наявність, розміщення і використання ресурсів підприємства, його реальні й потенційні фінансові можливості. Він безпосередньо впливає на ефективність підприємницької діяльності господарюючих суб'єктів.

Результати аналізу структури та динаміки фінансових результатів КП «Жилсервіс» представлені у таблиці 6.1.

З таблиці можна побачити, що фінансовий результат від операційної діяльності у 2016 році зменшився від 2014 року 1615,9 тис.грн.. Це відбулося за рахунок незначного збільшення на 36,1 тис.грн. операційних доходів та різького збільшення операційних витрат на 1331,7 тис.грн.. При цьому собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) збільшилась на 5228,5 тис.грн. Чистий прибуток КП «Жилсервіс» у 2016 зменшився на 1700,8 тис.грн. порівняно з 2014 роком.

Таблиця 6.1

Аналіз структури та динаміки фінансових результатів КП «Жилсервіс»

№ з/п	Найменуван-ня показників	Форма звітності, код рядка	2014	2015	2016	Абсолютне зростання, тис. грн. (гр.8 – гр.4)

			Сума, тис. грн.	Сума, тис. грн.	Сума, тис. грн.	
1	2	3	4	6	8	10
1	Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	Ф.2 р. 035	14222,8	17181,0	19131,0	4908,2
2	Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	Ф.2 р. 040	10613,5	14284,0	15842,0	5228,5
3	Валовий прибуток (збиток)	Ф.2 р. 050 (або 055)	3609,3	2897,0	3289,0	-320,3
4	Інші доходи операційної діяльності	Ф.2 р. 060	41,9	17,0	78,0	36,1
5	Інші витрати операційної діяльності	Ф.2 р. 070 + 080 + 090	1916,3	2702,0	3248,0	1331,7
6	Фінансовий результат від операційної діяльності	Ф.2 р. 100 або 105	1734,9	212,0	119,0	-1615,9
7	Доходи фінансової діяльності	Ф.2 р. 110 + 120	-	-	-	-
7.1	Дохід від участі в капіталі	Ф.2 р. 110	-	-	-	-
7.2	Інші фінансові доходи	Ф.2 р. 120	-	-	-	-
8	Витрати фінансової діяльності	Ф.2 р. 140 + 150	-	-	-	-
8.1	Фінансові витрати	Ф.2 р. 140	-	-	-	-
8.2	Втрати від участі в капіталі	Ф.2 р. 150	-	-	-	-
9	Фінансовий результат від фінансової діяльності	Ф.2 р. 110 + 120 + 140 + 150	-	-	-	-
10	Інші доходи	Ф.2 р. 130	167167,2	172487	354098	186930,8
11	Інші витрати	Ф.2 р. 160	167167,2	172487	354098	186930,8
12	Фінансовий результат від звичайної діяльності до	Ф.2 р. 170 або р. 175	1734,9	212,0	119,0	-1615,9

	оподаткування					
13	Чистий прибуток (збиток)	Ф.2 р. 220 або р. 225	1726,8	160,0	26,0	-1700,8

Для більш детального аналізу фінансового стану КП «Жилсервіс» проведемо аналіз ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства за основними коефіцієнтами.

Результати аналізу фінансово-господарської діяльності представлені у таблиці 6.2. Коефіцієнт рентабельності активів (всього капіталу) відображає, скільки прибутку за рік отримано на кожен одиницю коштів, вкладених у підприємство незалежно від джерела їх залучення. Коефіцієнт рентабельності має тенденцію до зниження.

Таблиця 6.2

Аналіз ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства
КП «Жилсервіс»

Показники	Джерело інформації	Оптимальне значення показника	Фактичне значення показника			
			2014	2015	2016	Відхилення (+/-)
Коефіцієнт рентабельності активів	$\text{КРА} = \frac{\text{ф.2 р.220}}{\text{ф.1 р.280 гр.3} + \text{ф.1 р.280 гр.4}} / 2$	> 0 збільшення	0,002	0,0002	0,00002	-0,002
Коефіцієнт рентабельності власного капіталу	$\text{Крвк} = \frac{\text{ф.2 р.220}}{\text{ф.1 р.380 гр.3} + \text{ф.1 р.380 гр.4}} / 2$	> 0 збільшення	0,002	0,0002	0,00002	-0,002
Коефіцієнт рентабельності сукупного капіталу	$\text{Крод} = \frac{\text{ф.2 р.100}}{\text{ф.1 р.280 гр.3} + \text{ф.1 р.280 гр.4}} / 2$	> 0 збільшення	0,002	0,0002	0,0001	-0,0019
Коефіцієнт рентабельності діяльності	$\text{Крр} = \frac{\text{ф.2 р.220}}{\text{ф.2 р.035}}$	> 0 збільшення	0,12	0,009	0,001	-0,119
Коефіцієнт зносу основних засобів	$\text{Кзоз} = \frac{\text{ф.1 р.032}}{\text{ф.1 р.031}}$	зменшення	0,41	0,44	0,49	0,08

Продовження таблиці 6.2

Коефіцієнт поновлення основних засобів	$K_{поз} = \frac{\text{ф.5 р. 260 гр.5}}{\text{ф.1 р. 031 гр.3}}$	збільшення	0,0006	0,006	0,005	0,004
Коефіцієнт оборотності активів	$K_{oa} = \frac{\text{ф.2 р. 035}}{\text{ф.1 р. 280 гр.3} + \text{ф.1 р. 280 гр.4}} / 2$	збільшення	0,02	0,02	0,02	0
Коефіцієнт фінансової стійкості підприємства	$K_{фс} = \frac{\text{ф.1 р. 380}}{\text{ф.1 р. 480} + \text{ф.1 р. 620}}$	збільшення	263,2	225,4	162,2	-101
Коефіцієнт покриття	$K_{п} = \frac{\text{ф.1 р. 260}}{\text{ф.1 р. 620}}$	> 1 збільшення	1,59	1,85	1,41	-0,18
Коефіцієнт загальної ліквідності	$K_{зл} = \frac{\text{ф.1 р. 260}}{\text{ф.1 р. 480} + \text{р. 620}}$	збільшення	1,59	1,85	1,41	-0,18
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	$K_{аб.л} = \frac{\text{ф.1 р. 230} + \text{р. 240}}{\text{ф.1 р. 620}}$	0,2 – 0,35	0,02	0,0003	0,0006	-0,019
Коефіцієнт заборгованості	$K_{з} = \frac{\text{ф.1 р. 480} + \text{р. 620}}{\text{ф.1 р. 380}}$	0,5 – 0,7	0,003	0,004	0,006	0,003
Коефіцієнт концентрації залученого капіталу	$K_{кзк} = \frac{\text{ф.1 р. 430} + \text{р. 480} + \text{р. 620} + \text{р. 630}}{\text{ф.1 р. 640}}$	< 1 зменшення	0,003	0,004	0,006	0,003

Динаміка коефіцієнта рентабельності власного капіталу відображає, неухильне зниження частки грошових одиниць чистого прибутку, які "заробила" кожна грошова одиниця, інвестована власниками підприємства, на 0,002 в період з 2014 року по 2016 рік, тобто характеризує зменшення ефективності використання інвестованого капіталу.

Показник рентабельності сукупного інвестованого капіталу визначає продуктивність усього капіталу, яким володіє підприємство, незалежно від джерел його надходження. Він показує, скільки прибутку приносить кожна гривня, інвестована (вкладена) в активи. Динаміка його свідчить про зниження доходів від інвестованого капіталу на 0,0019 в період з 2014 року по 2016 рік.

Коефіцієнт рентабельності діяльності також має тенденцію до зниження, у 2016 році він становить 0,001, що на 0,119 менше порівняно з 2014 роком.

Коефіцієнт зносу основних засобів показує, яка частка вартості основних фондів підприємства вже перенесена на вартість готової продукції. Інакше кажучи, характеризує ступінь зносу основних фондів. Динаміка його зменшення вказує на необхідність оновлення основних засобів.

Коефіцієнт оборотності активів характеризує на скільки ефективно використовуються активи з точки зору обсягу реалізації, оскільки показує скільки гривень реалізації припадає на кожну гривню, вкладену в активи підприємства. Іншими словами - скільки разів за звітний період активи обернулися в процесі реалізації продукції. За період дослідження значення цього коефіцієнту є сталим, що свідчить про відсутність будь-яких поліпшень у фінансовому стані підприємства.

Коефіцієнт фінансової стійкості показує співвідношення власних і залучених засобів, вкладених в діяльність підприємства. Характеризує здатність підприємства залучати зовнішні джерела фінансування. Спостерігається динаміка зниження цього показника на 101 від 2014 року.

Коефіцієнт покриття дає загальну оцінку ліквідності активів, показуючи, скільки гривень поточних активів підприємства припадає на одну гривню поточних зобов'язань. У 2016 році поточні активи перевищують за величиною поточні зобов'язання, підприємство може розглядатися як таке, що успішно функціонує, але спостерігається тенденція до різького зниження у 2016 році розміру цього показника порівняно з 2016 роком. Це є негативною тенденцією.

Коефіцієнт абсолютної ліквідності показує, яка частина поточних (короткострокових) зобов'язань може бути погашена негайно. Розмір цього показника є набагато меншим за норми. Це демонструє нездатність підприємства до погашення негайних зобов'язань.

Коефіцієнт заборгованості характеризує частку залучених засобів в загальній сумі активів організації, тобто допомагає оцінити фінансову стійкість організації, зробити висновок щодо її здатності залучати додатковий капітал. Частка позичених коштів дає уявлення про кредитоспроможність підприємства та рівень фінансового ризику, якого можуть зазнати кредитори: коефіцієнт має тенденцію зростання, що свідчить про зростання ризику втрат у разі, коли підприємство різко скоротить обсяг активів або зазнає збитків.

З данного аналізу можна зробити висновок, що в період з 2014 по 2016 рік на підприємстві значно знижується рентабельність усіх активів, підприємству необхідно оновлення його основних засобів, відбувається зниження оборотності його стійкості, та виходячи з показників коефіцієнту оборотності відсутні будь-які поліпшення у фінансовому стані підприємства. У 2016 році відбувається тенденція збільшення поточних засобів, що підриває фінансову стійкість підприємства.

Дебіторська заборгованість є частиною активів підприємства, а саме входить до складу поточних активів, які представляють собою оборотні кошти підприємства.

Спочатку необхідно проаналізувати, яка дебіторська заборгованість в складі оборотних коштів, для цього проаналізуємо структуру оборотних коштів КП «Жилсервіс».

Протягом досліджуваного періоду загальна вартість оборотних активів Підприємства зросла у 2,5 рази – з 4468,5 тис. грн. у 2014 році до 11044,0 тис. грн. у 2016 році. Зростання відбулося за рахунок збільшення дебіторської заборгованості, яка протягом досліджуваного періоду зросла у 2,6 рази.

У структурі оборотних активів простежується зменшення виробничих запасів КП «Жилсервіс» майже наполовину. Так, станом на 01.01.2014 вартість виробничих запасів складала 146,1 тис. грн. або 3,3% від суми загальних оборотних активів, станом на 01.01.2015 – 123,5 тис. грн. або 1,7%

від суми загальних оборотних активів, а станом на 31.12.2016 – 75,0 тис. грн. або 0,7% від суми загальних оборотних активів.

Нестійка тенденція простежується щодо вартості інших оборотних активів. Так, станом на 01.01.2014 вартість інших оборотних активів складала 135,4 тис. грн. або 3% від загальної вартості оборотних активів. Станом на 01.01.2015 вартість інших оборотних активів зменшилася майже наполовину та складала 76,3 тис. грн. або 1,1% від загальної вартості активів. Станом на 31.12.2016 вартість інших оборотних активів збільшилася у порівнянні з 2015 роком майже у 3 рази та склала 207,0 тис. грн. або 1,9% від загальної вартості активів. Таким чином, сформована підприємством структура оборотних активів ставить його фінансову стійкість у пряму залежність від надходження коштів дебіторів.

Таблиця 6.3

Аналіз структури та динаміки дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс»

Найменування показників	2014		2015		2016		Відхилення, тис. грн.
	Сума, тис. грн	Питома вага, %	Сума, тис. грн	Питома вага, %	Сума, тис. грн	Питома вага, %	
Довгострокова дебіторська заборгованість	-	-	-	-	-	-	-
Поточна дебіторська заборгованість, усього в т. ч.:	7032,9	100	9206,0	100	10921,0	100	6642,7
Векселі одержані	-	-	-	-	-	-	-
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги (чиста реалізаційна вартість)	6957,0	98,9	9088,0	98,7	10714,0	98,1	6571,1
Первісна вартість	-	-	-	-	-	-	-
в т.ч. заборгованість, за якою минув термін позовної давності	-	-	-	-	-	-	-
Резерв сумнівних боргів	-	-	-	-	-	-	-

За розрахунками з бюджетом	1,9	0,05	9	0,1	-	-	-
За розрахунками за виданими авансами	-	-	-	-	-	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	74,0	1,05	109	1,2	207,0	1,9	71,6
Усього дебіторська заборгованість	7032,9	100	9206,0	100	10921,0	100	6642,7

Результати аналізу структури та динаміки дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс» за період 2014-2016 роки наведено у таблиці 6.3. Довгострокова дебіторська заборгованість за період 2014-2016 роки у КП «Жилсервіс» відсутня.

Основну частку у структурі поточної дебіторської заборгованості займає заборгованість за товари, роботи та послуги, що становить 96,8%; 98,9% та 98,1% за 2014-2016 роки відповідно.

Найбільша питома вага - 84,3% (9204,2 тис. грн.) у загальній сумі поточної дебіторської заборгованості рахується за населенням по оплаті квартплати.

Проведено оцінку вартості дебіторської заборгованості у складі поточних активів.

Результати оцінки представлені у таблиці 6.4.

Як свідчать дані таблиці 6.4 загальна сума дебіторської заборгованості на кінець 2016 року збільшилась у 1,19 рази, з 9206 тис.грн. на початок року до 10921 на кінець року.

Зростання дебіторської заборгованості відбулося за рахунок заборгованості за товари, роботи, послуги на 1626 тис.грн., іншої поточної заборгованості на 98 тис.грн.

З обороту підприємства відвернено на кінець року 98,89 % від загальної суми поточних активів. Це на 0,05 % більше порівняно з початком

року. Відвернення такої значної суми з обороту негативно впливає на фінансовий стан підприємства і може спричинити фінансові труднощі.

Таблиця 6.4

Оцінка вартості дебіторської заборгованості у складі поточних активів

Показники	2015		2016		Відхилення	
	Сумма, тис.грн.	Питома вага, %	Сумма, тис.грн.	Питома вага, %	Сумма, тис.грн.	Питома вага, %
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	9088	97,57	10714	97,01	1626	-0,56
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	9	0,1	0	0	-9	-0,1
Інша поточна дебіторська заборгованість	109	1,17	207	1,87	98	0,7
Разом	9206	100	10921	100	1715	0
Поточні активи	9314	x	11044	x	1730	x
Питома вага дебіторської заборгованості в загальній сумі поточних активів, %	x	98,84	x	98,89	x	0,05

Далі проведемо оцінку якості дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс».

Найважливішим елементом аналізу дебіторської заборгованості є оцінка її оборотності. Тенденцію зміни цього показника часто використовують при визначенні обґрунтованості знижки за ранні платежі. Чим вище швидкість обороту, тим менше інвестованих коштів в дебіторську заборгованість.

Значення, наведені в таблиці 6.5, ясно показують, що кількість обертів (конвертації у грошові кошти) дебіторської заборгованості за останній 3 роки змінилося і за 2016 рік становить 1,9 разів на рік.

Таблиця 6.5

Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс»

Показник	2014	2015	2016
Чистий дохід від реалізації продукції (робіт, послуг), тис.грн.	14222,8	17181	19131
Середньорічна величина дебіторської заборгованості, тис.грн.	5655,6	8119,5	10063,5
Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	2,5	2,4	1,9

Оборот дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс» істотно знижується. Це може бути результатом недостатньо активної роботи щодо стягнення заборгованості та наявності значної кількості прострочених рахунків до оплати, а також відсутність стимулу (знижок) для оплати рахунків дебіторами в строк.

До того ж, якщо середній фактичний строк погашення дебіторської заборгованості перевищує встановлений, це може впливати і на ступінь ліквідності фірми.

Щоб більш точно оцінити, чи є привід для занепокоєння, перетворимо коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості в показник тривалості обороту дебіторської заборгованості у днях. Результати представлені у таблиці 6.6:

Таблиця 6.6

Показники тривалості обороту дебіторської заборгованості у днях

Показники	2014	2015	2016
1. Середньорічна величина дебіторської заборгованості, тис.грн.	5655,6	8119,5	10063,5
2. Чистий дохід від реалізації продукції (робіт, послуг), тис.грн.	14222,8	17181	19131
3. Число днів періоду	360	360	360
4. Середній період дебіторської заборгованості (середнее (п.3/(п.1 / п.2)), днів.	144	150	189

Збільшення терміну оплати дебіторів говорить про зниження ліквідності дебіторської заборгованості КП «Жилсервіс», що в свою чергу може призвести до зниження фінансової стійкості підприємства.

Розглянемо дебіторську заборгованість за строками погашення.

Таблиця 6.7

Дебіторська заборгованість за строками погашення

Найменування показника	Всього на кінець 2016 року, тис.грн.	У т.ч. за строками погашення		
		до 12 місяців	від 12 місяців	від 18 до 36 місяців
Дебіторська заборгованість за роботи, товари, послуги	10714	2190	4200	4324
Інша поточна дебіторська заборгованість	207	207		

Аналізуючи дані таблиці 6.7. можна сказати, що дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги у 2016 році збільшується за строками непогашення. Дебіторська заборгованість строком непогашення від 18 до 36 місяців займає найбільший об'єм загальної суми простроченої заборгованості, що негативно впливає на стан оборотних активів КП «Жилсервіс» та збільшує ризик виникнення безнадійної дебіторської заборгованості.

7. ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ ПЛАНУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах швидкозмінливої економічної ситуації необхідно обов'язково мати зворотний зв'язок між процесами реалізації і розробки планів. Це буде забезпечувати відповідність основних завдань планів реаліям.

Планування – це процес формування цілей, визначення пріоритетів,

засобів і методів їх досягнення на основі знань про закономірності функціонування різних господарських систем і обліку можливих змін умов господарювання.

Розрахунки планової собівартості окремих видів робіт (послуг) використовуються для визначення потреби в обігових коштах, планування прибутку, формування цін тощо.

Планування собівартості робіт (послуг) підприємств (організацій) є складовою частиною планування їх діяльності і являє собою систему обґрунтованих техніко-економічних розрахунків, що відображають величину витрат, які включаються до складу собівартості робіт (послуг).

Калькулювання собівартості - це визначення розміру витрат у грошовому вираженні на виробництво одиниці певного виду робіт (послуг) по окремих видах витрат. За допомогою калькулювання визначаються собівартість одиниці робіт (послуг), всього їх обсягу, витрати на виробництво по окремих структурних підрозділах підприємства (цехах, дільницях), по різних виробничих процесах і в цілому по підприємству (організації).

Калькуляції витрат розраховуються згідно з наказом N24 від 31.03.97, зі змінами, «Про затвердження Інструкції з планування, обліку і калькулювання собівартості робіт (послуг) на підприємствах і в організаціях житлово-комунального господарства» Державний комітет України по житлово-комунальному господарству.

Основні послуги які надає населенню КП «Теплогорець»:

1. Перелік послуг, які входять до складу квартирної плати (утримання будинків, споруджень і прибудинкової території).
2. Організація будівельних, ремонтно-будівельних, будівельно-монтажних, реставраційних, а також капітальний ремонт будівель.
3. Прибирання сміття, боротьба з забрудненням та подібні види послуг.
4. Інші послуги (наприклад надання транспортних послуг).

Розрахунки планової собівартості послуг в КП «Жилсервіс»,

використовують для формування цін. На підприємстві складається розрахунок собівартості робіт з утримання будинків, споруджень і прибудинкової території, шляхом складання калькуляції витрат. Дані розрахунки затверджуються рішенням сесії Северодонецької міської ради. Наприклад, у 2016 було затверджено калькуляцію витрат з утримання будинків, споруджень і прибудинкової території згідно рішення 47-ї сесії Северодонецької міської ради 6-го скликання №47/2 від 05.01.2016 р., вартість тарифу на квартирну плату склала за 1 м² площі житлової будівлі не оснащеної ліфтом - 0,7729 грн.

Тарифи, згідно калькуляції, на узгодження проектів на ремонтно-будівельні, будівельно-монтажні роботи та на сторонні послуги, наприклад, транспортні послуги затверджує начальник КП «Жилсервіс».

Також для відображення очікуванні фінансові результати в запланованому році на КП «Жилсервіс» складається фінансовий план, який складається щокварталу та за рік за формою.

Фінансовий план підприємства - це документ, що відображає обсяг надходження і витрачання грошових коштів, що фіксується в балансі доходів і витрат підприємства, включаючи взаємини з бюджетом на планований період. Фінансовий план необхідний підприємству, організації для складання прогнозу фінансових результатів діяльності та організації раціонального руху фінансових ресурсів відповідно до обраної фінансової стратегії. [32]

Головна мета складання фінансового плану намічуваних витрат по виробничому і соціальному розвитку підприємства з його фінансовими можливостями. У процесі складання фінансового плану визначають джерела та обсяг власних фінансових ресурсів підприємства (прибуток, амортизація тощо); вивчають можливість і доцільність залучення фінансових ресурсів, отримання кредитів, благодійних внесків тощо; вибирають оптимальні для конкретної ситуації форми освіти і використання фондів грошових коштів, взаємин з бюджетом, банками, вищестоящими органами, своїми працівниками; встановлюють раціональні пропорції розподілу фінансових

ресурсів на внутрішньогосподарські потреби: розширення та переозброєння виробництва, матеріальне стимулювання, задоволення соціальних потреб членів трудового колективу; виявляють внутрішні резерви виробництва і підвищення вдосконалення організації та управління виробництвом.

Основна форма фінансового плану - баланс доходів і витрат. Складання фінансового плану передбачає виконання комплексу розрахунків за доходами і надходженнями коштів, витрат і відрахувань, платежів до бюджету, а також ув'язку між собою доходів і витрат шляхом розробки перевірконої таблиці до фінансового плану і самого фінансового плану як зведеного документа.

У світовій практиці фінансовий план підприємства є найважливішим елементом бізнес-плану, який складається для обґрунтування конкретних інвестиційних проектів і програм і для управління поточною і стратегією, фінансовою діяльністю підприємства.

Згідно наказу Кабінету Міністрів України «Про порядок складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб'єкта господарювання державного сектору економіки» №173 від 21.06.2005:

органи, уповноважені управляти державним майном у місячний строк здійснюють аналіз проекту фінансового плану підприємства з обов'язковим порівнянням його показників з показниками фінансово-господарської діяльності підприємства за два попередні роки, приймають рішення щодо затвердження/погодження фінансового плану або повернення його на доопрацювання та в письмовій формі повідомляють підприємство про прийняте рішення;

органи, уповноважені управляти державним майном, затверджують фінансовий план підприємства, а органи, уповноважені управляти корпоративними правами держави, або затверджують фінансовий план підприємства, або погоджують проект фінансового плану підприємства до 1 вересня року, що передує плановому, та подають до Міністерства економіки України і Міністерства фінансів України копії затверджених/погоджених фінансових планів підприємств.

Зміст розділів фінансового плану КП «Жилсервіс» можна представити наступними основними статтями доходів і витрат.

1. Розділ I "Формування прибутку підприємства";
2. Розділ II "Розподіл чистого прибутку";
3. Розділ III "Обов'язкові платежі підприємства до державного бюджету та державних цільових фондів".

Робота зі складання фінансового плану проводиться в кілька етапів. 1-й етап-аналіз виконання фінансового плану за рік, що передує планованому; 2-й - розгляд проєктованих виробничих та економічних показників, на основі яких буде складатися фінансовий план, 3-й етап - розробка проєкту фінансового плану на запланований рік. У процесі розробки проєкту фінансового плану використовують наступні методи: нормативний; багатоваріантний; балансовий; економічний аналізу та синтезу; екстраполяції; прямого рахунку.

8. АНАЛІЗ ЗБУТОВОЇ ТА ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Збутова політика будь-якого підприємства має велике значення в маркетинговій діяльності цього підприємства. Саме система збуту концентрує в собі весь результат здійснюваного маркетингу. Фахівці з менеджменту визначили: «Недостатня ефективність збутової діяльності ставить під загрозу існування підприємства в цілому».

Товародвижение в маркетингу являє собою комплекс заходів, спрямований на забезпечення доставки необхідних споживачеві товарів до місць продажу в певний час (включаючи транспортування, зберігання, здійснення угод) з максимально можливим рівнем обслуговування та муніципальними витратами.

Збутова діяльність підприємства передбачає пошук системи побудови ефективної системи розподілу та каналів збуту та кількості представників,

необхідних для здійснення збутової діяльності. Це питання розглядає збутова логістика.

Метою збутової діяльності є забезпечення доставки товарів (послуг) у потрібне місце в потрібний час з визначеними витратами. З поняттям збутової логістики тісно зв'язане поняття канал розподілу - сукупність різних організацій, що здійснюють доставку товару (послуг) до споживача.

КП "Жилсервіс" оказує комунальні послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, та специфіка цих послуг полягає в тому, що послуги надають на місці споживання цих послуг (в квартирі квартиронаймача, у під'їзді будинку та ін.). З квартиронаймачами укладаються договори про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій.

Логістика – це частина економічної науки й область діяльності, предмет якої полягає в організації раціонального процесу просування товарів від виробників до споживачів, функціонування сфери звертання продукції, товарів, послуг, керування товарними запасами, створення інфраструктури товару. [40]

Логістика вирішує питання матеріальних та інформаційних потоків з товароруху (сировини, матеріалів, запасних частин), тобто з поставок. Вивчення та застосування збутової . Вивчення та застосування збутової логістики ґрунтується на розумінні основної ідеї логістичного підходу, новизна якого полягає у зміні пріоритетів між різними видами господарської діяльності на користь посилення значимості діяльності з планування збутових потоків. [40]

9. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Інвестиційна діяльність – це вкладення капіталу з метою одержання доходу в майбутньому, що компенсує інвесторові відкладене споживання, очікуваний ріст загального рівня цін і невизначеність одержання майбутнього доходу (ризик).

Ціль інвестування полягає в пошуку й визначенні такого способу вкладення інвестицій, при якому забезпечувався б необхідний рівень прибутковості й мінімальний ризик.

Нинішня правова система України складається з більше ніж 100 законів та інших нормативних актів, що регулюють інвестиційну діяльність. Серед них слід насамперед відзначити Закон України «Про інвестиційну діяльність», Закон України «Про іноземні інвестиції», Закон України «Про державну програму заохочення іноземних інвестицій в Україні», Закон України «Про цінні папери та фондову біржу», які створюють правову основу інвестиційної діяльності.

Інновації - новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери.

Інноваційна діяльність - діяльність, що пов'язана з трансформацією наукових досліджень і розробок, винаходів і відкриттів у новий продукт або новий технологічний процес, які впроваджуються у виробничий процес, або в новий підхід до соціальних послуг. [12]

В КП «Жилсервіс» не здійснюється інвестиційно-іноваційна діяльність. Так як комунальне підприємство підпорядковане, підзвітне та підконтрольне органам місцевого самоврядування, а саме Северодонецькому виконкому, тому виконком іноді здійснює цільове фінансування діяльності КП

«Жилсервіс» (для виплати заробітної плати, для закупівлі матеріалів та ін.).

10. АНАЛІЗ МАРКЕТИНГОВОЇ ТА РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Маркетинг — це діяльність підприємства, яка спрямовує потік потрібних товарів і послуг від виробника до кінцевого споживача або до промислового покупця з метою задоволення потреб споживача і досягнення цілей підприємств.

Для здійснення маркетингової діяльності підприємство повинно:

- провадити комплексні дослідження ринку,
- робити аналіз ринку,
- сегментувати ринок - процес знаходження однорідних груп споживачів для пропозиції товарів та послуг, які задовільняють їхні потреби
- позиціонувати товар - це забезпечення товару конкурентного положення на ринку та розробка детального комплексу маркетингу,
- розробляти маркетинг-мікс (маркетинговий комплекс) - комплекс заходів, які визначають позиціонування продукту на ринку. Зазвичай маркетинг-мікс складається з «чотирьох Р»: продукту, ціни, комунікації (англ. promo) та системи просування товару (або системи дистриб'юції). тощо.

Товар — це продукт праці або певне благо, що здатні задовольняти певні потреби людини та пропонується на ринку для привернення уваги, придбання, використання або споживання.

Реклама - інформація про особу чи товар, розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб і призначена сформулювати або підтримати обізнаність споживачів реклами та їх інтерес щодо таких особи чи товару.

[10]

Основним нормативним актом, що регулює рекламну діяльність в Україні, є Закон України від 3 липня 1996 року № 270/96-ВР «Про рекламу» з

численними змінами і доповненнями, де зазначаються засади рекламної діяльності та відносини, що виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами.

В структурі КП «Жилсервіс» відсутня маркетингова служба, а також майже не здійснюється маркетингова діяльність.

В комунальному підприємстві користуються частіше прихованою рекламою, шляхом публікації переліку послуг, що входять у квартирну плату й інформації про інші послуги, наданих КП " Жилсервіс" за окрему плату, у місцевій газеті, а також розповсюдження на під'їздах оголошення про проведення заходів щодо обслузі будинків.

Прихована реклама — це рекламна інформація про особу, товар або послугу у ЗМІ, яка подається у вигляді звичайного журналістського матеріалу. Тобто публікується (або транслюється) поза розділом «Реклама» і без позначки «На правах реклами». Таким чином, читачі (глядачі) не підозрюють, що їм пропонується рекламний матеріал, а отже сприймають його з більшою довірою. [10]

11. АНАЛІЗ РИНКУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Ключові фактори успіху (або конкурентні переваги) — це характерний для певної галузі перелік чинників, що приносять їй переваги перед іншими галузями (наприклад, у боротьбі за інвестиції за рахунок більшої прибутковості або швидкості обороту капіталу), а також одним підприємствам галузі над іншими. Ці фактори не є постійними, вони змінюються залежно від: особливостей галузей, сегментів ринку, що обслуговуються, а також часу та етапу «життєвого циклу» галузі та підприємства.

Ключові фактори успіху базуються на: науково-технічному рівні виробництва та продукту; рівні маркетингу; рівні менеджменту;

організаційно-технічному рівні виробничих процесів; фінансово-економічному рівні підприємства; рівні персоналу тощо.

Для кожної галузі є свої специфічні вимоги до комбінації наведених ключових факторів успіху, але для процвітаючого підприємства будь-якої галузі кожний із них може стати інструментом перемоги в конкурентній боротьбі.

В стратегічному управлінні найчастіше конкурентоспроможність розглядається в двох аспектах:

1) конкурентоспроможність товару (продукції, послуг) тобто ступінь його відповідності на певний момент вимогам цільових груп споживачів або обраного ринку за найважливішими характеристиками: технічними, економічними, екологічними тощо.

2) конкурентоспроможність підприємства — це рівень його компетенції відносно інших підприємств-конкурентів у нагромадженні та використанні виробничого потенціалу певної спрямованості, а також його окремих складових: технології, ресурсів, менеджменту (особливо — стратегічного поточного планування), навичок і знань персоналу тощо, що знаходить вираження в таких результуючих показниках, як якість продукції, прибутковість, продуктивність тощо.

Виразом конкурентоспроможності КП «Жилсервіс» є послуги, які воно надає.

Конкурентноспроможність послуги – це здатність послуги бути більш привабливою для покупця в порівнянні з іншими аналогічними послугами по призначенню, завдяки кращій відповідності своєї якісної і вартісної характеристики до вимог даного ринку і споживчих оцінок. [1]

КП «Жилсервіс» програє в конкурентній боротьбі по багатьом причинам:

1. Наявність в місті конкурентів;
2. Низька якість наданих послуг та обслуговування;
3. Через недостачу фахівців, коштів на придбання матеріалів, не

вчасно надаються послуги та інше.

12. ОХОРОНА ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Охорону зовнішнього середовища регулює Закон України N1264-ХІІ від 25.06.91 «Про охорону навколишнього природного середовища», де:

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини - невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України.

З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.[13]

Так як КП «Жилсервіс», займається вивозом сміття та вивозить також несанкціоновані сміттєзвалища за рахунок міського бюджету, він символічно бере участь у очищенні міста від сміття. Сміття звозиться на полігон для захоронення твердих побутових відходів.

Дуже гостро стоїть проблема забруднення атмосферного повітря автотранспортом, на який припадає понад 1/3 загального обсягу викидів в атмосферу.

В КП «Жилсервіс» для надання послуг населенню з вивозу сміття застосовують автомобільний транспорт, який споживає бензин та дизпаливо, в процесі перероблення яких в атмосферне повітря виділяються вихлопні гази, які забруднюють навколишнє середовище.

Плата за забруднення середовища — грошове відшкодування підприємствами економічних збитків, завданих господарству та здоров'ю людей.

Згідно законодавства, створений збір за забруднення навколишнього природного середовища, який встановлюється на основі фактичних обсягів викидів, лімітів скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок встановлення нормативів збору і стягнення зборів за забруднення навколишнього природного середовища визначається Кабінетом Міністрів України. [13]